

El Canelobre

identificació

Família **Agavàcies**

Nolina

Nolina stricta

castellà: nolina

francès: nolina

anglès: Ponytail Palm

Bottle Palm

Origen: Zones àrides de Mèxic,
Amèrica central i sud
dels Estats Units.

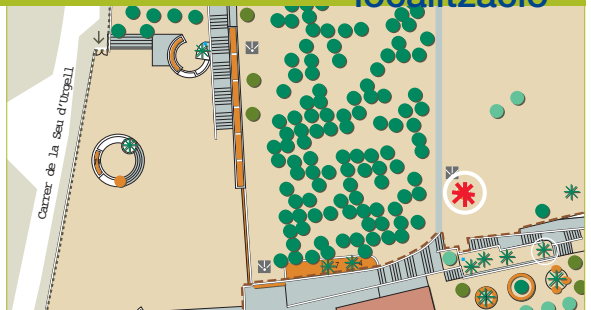

localització

Comarca: Barcelonès

Municipi: Badalona

Indret: Parc de Can Solei.
A l'esplanada de la
part alta.

dimensions i descripció

Alçada total:	5,0 m
Alçada fins a la bifurcació del tronc:	1,4 m
Volta de la base:	5,5 m
Espigues florals:	1,3 m
Edat estimada, 2001:	105 anys

La nolina de Can Solei, “el Canelobre”, llueix esplèndida i solitària en un extrem de l’esplanada. La seva forma recorda talment un canelobre de grans dimensions. El tronc és fort, gruixut, clivellat i notablement eixamplat per la base. A 1,4 m s’obre en dues besses (branques principals en què es divideix la soca) de les quals surten els sis braços, coberts en part per les fulles seques, i rematats per una roseta de fulles linears. Del mig de la corona de fulles neixen les flors, primer tancades en una gran espiga blanca, de forma cilíndrica (els ciris), que en obrir-se es converteix en ramells de flors de color blanc verdós (les flames).

singularitat

Es tracta d’una espècie exòtica molt poc freqüent (en tota l’àrea mediterrània hi ha raríssims exemplars d’aquestes dimensions i edat). És la singularitat botànica més notable de la xarxa de parcs metropolitans.

història

A finals del segle XIX i principis del XX els jardins eren un element molt important de les cases senyoriales. Les famílies benestants competien entre elles per tenir els millors jardins i s’enorgullien de poder mostrar-hi un bon nombre d’espècies exòtiques. En aquest fenomen té el seu origen la plantació d’una espècie tan poc habitual a casa nostra com la *Nolina stricta*. Les nolines van ser descrites per primera vegades el 1803. El seu nom és un homenatge al botànic francès del segle XVIII P.C.Nolin

descripció de l'espècie

característiques morfològiques

La *Nolina stricta* és una planta arborescent poc ramificada, d'entre 4 i 6 m d'alçada, amb el tronc profundament clivellat i molt engruixit per la base. Els braços, moltes vegades recoberts de fulles seques recorden una cua de cavall (d'aquí el seu nom anglès "Ponytail Palm"). Les fulles, llargues i estretes (d'uns 90 x 2 cm), amb els marges llisos i de color verd blavós, s'agrupen en rosetes terminals i són més rectes que les d'altres nolines. Les flors, agrupades en grans inflorescències terminals són unisexuals, simètriques, petites i de color blanc verdós. Els fruits són capsulars i alats.

escorça

fulles i flors

característiques ecofisiològiques

La nolina és una planta de creixement lent, força resistent al fred i a la sequera, amant del sol i poc amiga de l'aigua (un excés d'humitat li pot provocar afectacions per fongs). Les nolines són tòxiques i molt fibroses.

utilització

Les diferents varietats de nolines són molt valorades com a plantes ornamentals. Utilitzades a l'exterior, donen un aire exòtic als jardins. Dins les cases són plantes agraïdes, que creixen poc a poc i tenen poques exigències.

*Porque el árbol ahonda en tierra dura,
en roca tiene su raíz prendida,
y sí al labio no da fruta sabrída,
aún quiere dar al sol la que perdura*

Antonio Machado

Àrea metropolitana de Barcelona
Mancomunitat de municipis

Coordinació i textos
Servei de Promoció i Conservació
Lurdes Planes, geògrafa

Disseny gràfic
Oficina de Disseny
Laura Pons / Margarita Tur

Fotografia
Ernest Costa
Juliol 2001